

Daniël en de windmolens

Het leven van een bOOST-redacteur kan zwaar zijn. Maar vandaag heb ik geluk want ik mag bootje varen. Daniël Marsham nodigde bOOST uit voor een daguitstap op zee en ik ben de gelukkige reporter die mee mag.

Daniël werkte vroeger voor het Stadsbestuur maar is ondertussen gepensioneerd. Aan vaders kant liggen zijn roots in Engeland wat hem nog steeds vaak aan de overkant van het kanaal brengt. Zijn carrière bij het Oostendse stadsbestuur startte in 1976 bij de toenmalige Kraandienst. Enkele jaren later werd dat de Onderwijsdienst en nog later Onderhoud Stadsgebouwen waar hij sinds 1983 bleef werken. Vanaf 2000 had hij er een specifieke taak, het onderhoud van de fonteinen.

Vandaag mag ik mee op de Zeeleeuw voor wat een bijzonder leuke en avontuurlijke dag op zee zal worden. De Zeeleeuw is een wetenschapsboot waarover je meer leest in het juninummer van De Grote Klok. Daniël is er duiker en versterkt een wetenschappelijk team dat de fauna en flora in de Noordzee onderzoekt. Hij doet dit puur als vrijwilliger. En dat dit een nobele taak is, zal gauw blijken. Hij kreeg het duikvirus al in de jaren 70 te pakken. Ondertussen heeft hij er dan ook een fameus aantal duiksessies op zitten en is hij een gevierd vrijwilliger om mee met de wetenschappers het sop in te duiken.

Wetenschappelijk onderzoek

We prikken 28 maart op de kalender. Het is een uitzonderlijk mooie en zonnige lentedag en dus een ideaal moment om erop uit te trekken. Doel van onze reis: de Thorntonbank, die 30 kilometer in zee ligt en waarop een windmolenpark werd gebouwd.

Er zijn twee wetenschapsteams aan boord die op deze specifieke plek onderzoek uitvoeren. Alain en zijn duikcompagnon Mark voeren onderzoek uit voor de Beheerseenheid van het Mathematisch Model van de Noordzee (kortweg BMM) en zullen geluidsgolven meten om te checken of de bouw van windmolens verderop nare invloed kan hebben op de onderwaterfauna. Ze willen ook wat stalen van de windmolens schrapen, maar een gaatje in een duikerspak zal hen dat later vandaag beletten.

Het andere team aan boord wordt geleid door doctoraatsstudent Jan, die voor de Universiteit Gent onderzoekt hoe de fauna en flora zich in de omgeving van het windmolenpark ontwikkelt. Daniël helpt hen in de uitvoering van hun taken als vrijwilliger duiker. Eindejaarsstudent Elke vervolledigt het team. En ik mag ook mee... om te kijken.

We vertrekken iets voor negen en varen de havengeul uit wat een verbluffend zicht op de stad oplevert. Daarop neemt Daniël me mee van brug tot machinekamer en trakteert me hierbij op tekst en uitleg bij alle aspecten van het schip en het leven op zee. Ik heb geluk want de zee ligt er extreem rustig bij. Maar ik merk dat alles van stoel tot tafel goed vast getimmerd zit en besef dat het er op zee ook wilder aan toe kan gaan.

Het is een flink uur varen voor we zullen arriveren en ondertussen brieft Jan de twee teams over wat er vandaag te gebeuren zal vallen. Alles wordt tot in de puntjes voorbereid want veiligheid gaat voor alles. Terwijl één team het sop zal induiken, houdt een ander de boei steeds in de gaten.

Slag van de molen

Wanneer we arriveren, schiet er bijna iets in mijn nek als ik het volledige schouwspel wil aanschouwen. De majestueuze windmolens zijn met een totale lengte van 180 meter (waarvan slechts 20 meter onder water steekt) zonder meer indrukwekkend. Ter vergelijking: het Europacentrum is 104 meter hoog. De wieken (met een diameter van 126 meter) geven bij elke slag een zachte 'zoef'. Een 'slag van de molen' wil je hiervan niet krijgen, geloof me vrij. Met 30 kilometer van de kustlijn zijn we trouwens ver genoeg in zee dat er van een verstoring van het zicht onmogelijk sprake kan zijn. Om je een idee te geven: Calais-Dover is 35 kilometer.

Ik mag rree met Elke en Jan voor een eerste onderzoek. We worden in de Zodiac in zee gedropt en zullen hengelen aan de voet van een windmolen. Al snel wordt duidelijk dat de vissen niet willen bijten. Daniël is ondertussen aan boord gebleven en maakt zich klaar voor een duik na het middagmaal.

Na de maaltijd aan boord zie ik hoe Daniël zich tot in de puntjes voorbereidt voor zijn duik samen met Jan. Er komt heel wat bij kijken: het pak, een juiste druk van de zuurstof, de attributen en

Met het team wetenschappers de Zodiac in

andere fikfak. De wetenschappers mogen echt wel content zijn dat een vrijwilliger zoveel energie en moeite wil steken in deze samenwerking. Zonder de hulp van iemand als Daniël waren ze eraan voor de moeite.

Jan stippelde een parcours uit rond de voet van een windmolen en met de hulp van Daniël wil hij wat stalen nemen en gegevens noteren. Boven water is het moeilijk bewegen in zo'n duikerspak, dat eigenlijk veel weg heeft van een ruimtepak. Ik wuif het olijke duo uit terwijl ze in de Zodiac in zee worden gedropt. Ondertussen mag ik met Elke mee in de Zeekat om aan de voet van een andere windmolen nog wat te hengelen. Uw dienaar zal trouwens een steenbolk vangen: een arme martelaar die zijn lever en maag zal moeten offeren aan de wetenschap. Voor het goede doel evenwel, want het is hen om de vispopulatie te doen.

Als iedereen terug aan boord is, is Daniël nog even zoet met het poetsen en opbergen van het materiaal. En dan kan hij genieten van een welkome douche die hij vast en zeker heeft verdiend. Op de terugweg zitten Jan en Daniël nog even samen om hun onderwateruitstapje te bespreken. 'Wat Daniël allemaal gezien heeft,' wil Jan weten. Heel wat, zo blijkt: een fluwelen zwemkrab, zeeapfels, en iets roze met stippen: een zeeanemoon.

Jan heeft stof genoeg om mee te nemen naar de labo's van de universiteit en te onderzoeken. Ik heb er een gevulde en bijzondere dag opzitten. Maar morgenvroeg staat het volledige team hier opnieuw en ook later deze week zullen ze hetzelfde scenario draaien als vandaag. Hoedje af voor Daniël, die zijn vrije tijd zo avontuurlijk weet te spenderen en ook een dikke bravo voor het volledige team dat eropuit trekt om dat soort onderzoek te doen. Wie zei dat wetenschap saai is?

Tekst en foto's: Jan Dewulf

De duik wordt tot in de puntjes voorbereid